ŚW. WOJCIECH

PISMO PARAFIALNE

Nr 3(76) • POZNAŃ • MARZEC 2012 r.

„W Jego ranach jesteśmy zbawieni”

Takie motto miała liturgia pokutna odprawiona 8 lutego tego roku w Kościele p.w. Św. Ignacego w Rzymie. Odprawiał ją kard. Marc Quellet, prefekt Kongregacji ds. Biskupów, zaś miała ona w założeniu modlitwę o przebaczenie za nadużycia seksualne w Kościele Katolickim. Początek tej Liturgii odbywał się w ciszy i w półmroku. Pierwszą jej część poświęcono kontemplacji Tajemnicy Wcielenia. W drugiej wypowiadano „Wielką modlitwę przebłagania”, natomiast w trzeciej kierowano gorącą prośbę o przebaczenie. W czterech językach (angielskim, francuskim, niemieckim i hiszpańskim) wypowiadali słowa: „Przebacz nam i miej miłosierdzia dla nas” nauczyciel, wychowawca, wyższy przełożony kościelny, ksiądz, rodzic i wierny świecki. Jedna z modlitw brzmiała: „Panie, Zwycięzco nad śmiercią, udziel nam swojego Ducha Pocieszenia, aby nas chronił od zła. Bądź naszym Przewodnikiem. Zainspiruj nową wiosnę świętości i apostolskiej gorliwości, aby Kościół, Twój Kościół, mógł spełnić misję, dla której Go stworzyłeś, ukochałeś i posłałeś. Przebacz nam i miej miłosierdzie dla nas”. W tym nabożeństwie pokutnym wzięli udział katolicy z całego świata, także z Polski z bpem Marianem Rojkiem z Przemyśla. Wzięły w nim też udział ofiary tych nadużyć, które mówiły o borykaniu się, nieraz przez wiele lat, ze swymi cierpieniami w życiu psychicznym czy społecznym, w relacjach z Bogiem czy wobec Kościoła.

Piszę o tym wydarzeniu na progu Wielkiego Postu, w którym nasze myśli w sposób szczególny podejmują temat grzechów, niewierności czy uczciwości, przebaczenia czy pokuty. Sięgamy tutaj do swoich sumień i wydaje się, że tam właśnie mieści się centrum znalezienia siebie w prawdzie i w konsekwencji szansa na odzyskanie spokoju serca. Coś więcej wydaje się zbędne. Okazuje się, że to nie wystarcza. Potrzebne jest „duchowe zagłębienie się” w Pana Jezusa, który umierając na krzyżu leczy rany, który ma moc, by „odpuszczone były grzechy moje”, który po swoim zmartwychwstaniu powiedział do apostołów z jakże wielkim skutkiem: „Weźmijcie Ducha Świętego. Którym grzechy odpuścicie, są im odpuszczone…”. Dlatego potrzeba modlitwy i kontemplacji Jezusa i Jego Męki, gdzie, jak śpiewamy w pieśni: „W krzyżu cierpienie i zbawienie, i MIŁOŚCI NAUKA”. Dlatego wpatrzeni w Jezusa, naszego jedynego Zbawiciela: „troszczmy się o siebie wzajemnie, by się zachęcać do miłości i do dobrych uczynków” (Hbr 10,24), jak przypomina papież Benedykt XVI w swym orędziu na Wielki Post. Chciałbym życzyć Wszystkim, by okres tego Wielkiego Postu był okazją do znajdowania czasu na spotkania z Męką Pana Jezusa podczas nabożeństw Drogi Krzyżowej, Gorzkich Żali, czy rekolekcji. By był to czas podejmowania uczynków pokutnych i miłosierdzia. Ale również, by dokonało się w nas spotkanie z przebaczającym Bogiem w sakramencie pojednania i doświadczenie Jego wielkiego miłosierdzia.

Ks. Marek Kaiser

Kult św. Józefa

Na kartach Nowego Testamentu nie znajdziemy ani jednego słowa wypowiedzianego przez Józefa, męża Maryi. Ewangeliści spisali tylko jego czyny. Dlatego Józef z Nazaretu nazywany jest milczącym świętym. Wiemy, że pochodził z królewskiego rodu Dawida, ale nie posiadał majątku. Świadczy o tym ofiara, którą wraz z Maryją złożyli podczas przedstawienia Jezusa w świątyni: para gołębi. Była to zwyczajowa ofiara ubogich. Wiemy też, że Józef z Nazaretu zarabiał na życie jako cieśla. Jako mąż Maryi, wprowadzony przez anioła w tajemnicę Jej boskiego macierzyństwa, zgadza się zostać przybranym ojcem Jezusa - w ten sposób Jej Syn zostaje zaliczony do potomków Dawida. Wypełnia wszystkie wymagane przez żydowskie prawo obowiązki ojca: Dziecię zostaje obrzezane, Józef nadaje Mu imię, ofiarowuje Je w świątyni. Dlatego w oczach Jemu współczesnych Jezus był uważany za syna Józefa. Jak pisał Ojciec Święty Jan Paweł II w Adhortacji apostolskiej Redemptoris Custos O świętym Józefie i Jego posłannictwie w życiu Chrystusa i Kościoła: "Nie jest to ojcostwo pochodzące ze zrodzenia, ale nie jest ono >>pozorne<< czy też tylko >>zastępcze<<. Posiada pełną autentyczność ludzkiego ojcostwa, ojcowskiego posłannictwa w rodzinie. (...). Na tej zasadzie nabierają właściwego znaczenia słowa Maryi skierowane do dwunastoletniego Jezusa w świątyni: >>ojciec Twój i ja... szukaliśmy Ciebie<<".

Intensywny rozwój kultu Świętego Józefa przypadł na drugą połowę XVII i na cały XVIII wiek zwany w polskiej józefologii "złotym". W czasach rozbiorów i w okresie międzywojennym kult nieco osłabł, choć i w tym czasie ożywiły go uroczyste obchody 100 - lecia koronacji obrazu w 1896 roku i 50-lecia patronatu Świętego Józefa nad Diecezją Włocławską w 1930 roku.

Do szczególnego rozwinięcia i znaczenia kultu Świętego Józefa Kaliskiego po II wojnie światowej przyczyniły się w zasadzie trzy wydarzenia: cudowne wyzwolenie księży - więźniów z obozu w Dachau (29 kwietnia 1945 roku), utworzenie w Kaliszu Polskiego Studium Józefologicznego (24 września 1969 roku) oraz wizyta Papieża Jana Pawła II w Kaliskim Sanktuarium (4 czerwca 1997 roku). Przy czym można śmiało powiedzieć, że to ostatnie wydarzenie najbardziej rozsławiło Świętego Józefa Kaliskiego.

W Kaliszu Jan Paweł II, jako Biskup Rzymu, zawierzył Świętemu Józefowi wszystkie polskie rodziny oraz sprawę ochrony życia nienarodzonych zarówno w Polsce jak i na świecie.

Na patrona Diecezji początkowo została wyznaczona Święta Rodzina. W rok później przyszło ze Stolicy Apostolskiej breve oznajmujące, że patronem Diecezji Kaliskiej zostaje "Święty Józef małżonek Maryi Dziewicy, Opiekun Zbawiciela". Takie określenie patrona niewątpliwie nawiązuje do obrazu Świętego Józefa Kaliskiego przedstawiającego Świętą Rodzinę i Jezusa - Zbawiciela, Maryję i jej małżonka Świętego Józefa.

Sanktuarium Św. Józefa w Kaliszu nazywane jest często "Polskim Nazaretem". Skąd wzięła się ta nazwa? Z Biblii dowiadujemy się, że Święta Rodzina spędziła w większości swoje ziemskie życie w Nazarecie. Nazwa "Polski Nazaret" jest odniesieniem do Świętej Rodziny. Nazaret uczy, czym jest rodzina, jej wspólnota miłości, jej surowe i proste piękno, jej święty i nierozerwalny charakter. Tego określenia użył Prymas Polski kard. Józef Glemp w czasie IV Międzynarodowego Kongresu Józefologicznego w Kaliszu w 1985 r.

Cd na str. 3

22 lutego 1931 r. - "Chrystus prosił s. Faustynę o to, by został wymalowany Jego Wizerunek”

22 lutego br. przypadła 81 rocznica, gdy w płockim klasztorze Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia przy Starym Rynku 14 w niedzielny wieczór, Zmartwychwstały Chrystus prosił s. Faustynę o to, aby został wymalowany Jego Wizerunek z podpisem JEZU, UFAM TOBIE

Z Dzienniczka św. Siostry Faustyny:
„Wieczorem, kiedy byłam w celi, ujrzałam Pana Jezusa ubranego w szacie białej. Jedna ręka wzniesiona do błogosławieństwa, a druga dotykała szaty na piersiach. Z uchylenia szaty na piersiach wychodziły dwa wielkie promienie, jeden czerwony, a drugi blady. W milczeniu wpatrywałam się w Pana, dusza moja była przejęta bojaźnią, ale i radością wielką. Po chwili powiedział mi Jezus: Wymaluj obraz według rysunku, który widzisz, z podpisem: Jezu, ufam Tobie. Pragnę, aby ten obraz czczono najpierw w kaplicy waszej i na całym świecie.”

Zadanie wyznaczone przez Pana Jezusa dla siostry Faustyny było po ludzku niewykonalne, ponieważ nie posiadała ona podstawowych umiejętności plastycznych. Starała się być posłuszna Woli Bożej i szukała pomocy innych sióstr, by namalować obraz. Jednak nic z tego nie wyszło.

Po złożeniu ślubów wieczystych siostrę Faustynę przeniesiono do domu zakonnego w Wilnie (25 maja 1933 r.). Tutaj spotkała obiecaną jej wcześniej pomoc - spowiednika i kierownika duchowego ks. Michała Sopoćkę, który podjął próbę realizacji żądań Pana Jezusa.

„Wiedziony raczej ciekawością jaki to będzie obraz, niż wiarą w prawdziwość tych widzeń, poprosiłem artystę malarza prof. Eugeniusza Kazimirowskiego o namalowanie tego obrazu” (Ks. Sopoćko, Wspomnienia).

Prof. Eugeniusza Kazimirowski malując obraz Jezusa Miłosiernego zrezygnował z własnej artystycznej koncepcji, aby rzetelnie odtwarzać na płótnie to, co relacjonowała siostra Faustyna. Przychodziła ona do pracowni malarskiej, co najmniej raz w tygodniu przez pół roku, aby wskazywać uzupełnienia i potrzebne korekty. Starała się, aby wizerunek Jezusa Miłosiernego był dokładnie taki, jaki był jej ukazany w wizji. Czas wspólnego malowania stał się okazją do bardziej wnikliwego odczytania treści obrazu. Sporne kwestie rozstrzygał sam Pan Jezus (Dz. 299; 326; 327; 344). Bardzo wymowna była rozmowa siostry Faustyny z Panem Jezusem na temat malowanego obrazu:
„... kiedy byłam u tego malarza, który maluje ten obraz, i zobaczyłam, że nie jest tak piękny, jakim jest Jezus - zasmuciłam się tym bardzo, jednak ukryłam to w sercu głęboko. (...) matka przełożona została w mieście dla załatwienia różnych spraw, ja sama powróciłam do domu. Zaraz udałam się do kaplicy i napłakałam się bardzo. Rzekłam do Pana: Kto Cię wymaluje takim pięknym, jakim jesteś? - Wtem usłyszałam takie słowa: Nie w piękności farby ani pędzla jest wielkość tego obrazu, ale w łasce mojej” (Dz. 313).

4 kwietnia 1937r. za pozwoleniem metropolity wileńskiego abp Romualda Jałbrzykowskiego, wizerunek Najmiłosierniejszego Zbawiciela Jezusa Miłosiernego, został poświęcony i umieszczony w kościele pw. Św. Michała w Wilnie, w sąsiedztwie głównego ołtarza. Papież Jan Paweł II w przemówieniu czasie pielgrzymki na Litwę, 5 września 1993 r nazwał ten obraz „ŚWIĘTYM WIZERUNKIEM”.

W historii objawień znane jest tylko jedno wydarzenie, kiedy to Pan Jezus wyraził życzenie namalowania obrazu ze swoim wizerunkiem. Sam przedstawił i zaakceptował jego plastyczne wyobrażenie - wielokrotnie ukazując siostrze Faustynie swoją żywą obecność w postaci takiej, jaka została odtworzona na namalowanym obrazie. Ponadto obietnicą szczególnych łask dla czcicieli tego obrazu - nadał mu niezwykłą wartość religijną.

„Przez obraz ten udzielać będę wiele łask, a przez to niech ma przystęp wszelka dusza do niego” (Dz. 570). **(AK)**

Ekumeniczne nieszpory

O jedność wszystkich chrześcijan modlili się 13 lutego w Poznaniu katolicy, prawosławni i protestanci podczas ekumenicznych nieszporów o świętych Cyrylu i Metodym. Obaj Święci, których Jan Paweł II ogłosił współpatronami Europy, żyli w czasach niepodzielonego jeszcze chrześcijaństwa.

„Cyryl i Metody byli przekonani, że narodom, które uważane były za barbarzyńskie, trzeba także zanieść Ewangelię, a wraz z nią światło kultury i języka. To oni sprawili, że Europa ma swoje drugie płuco i że kolejne ludy mogły się cieszyć przynależnością do dzieci Bożych” mówił w kazaniu o ewangelizacyjnej misji obu braci wśród południowych Słowian bp Marek Jędraszewski.

„Dzisiaj zdajemy sobie sprawę z tego, jak wiele im zawdzięczamy, spadkobiercy ich przepowiadania, ich apostolskich trudów, ich poświęcenia i wierności Chrystusowi aż do końca” mówił dalej pomocniczy biskup archidiecezji poznańskiej o Cyrylu i Metodym, którzy w działalności chrystianizacyjnej napotykali przeszkody ze strony duchownych z Zachodniej Europy.

Bp Jędraszewski zaznaczył, że orędzie do głoszenia Ewangelii skierowane jest także do współczesnych chrześcijan, gdyż jak tłumaczył „są tacy ludzie, którzy programowo nie chcą słyszeć prawdy o Chrystusie, mimo że są bardzo wykształceni i znający wiele spraw tego świata”.

Jako przykład takiej postawy, duchowny przywołał niedawny protest części wykładowców rzymskiego uniwersytetu La Sapienza przeciwko wizycie na tej uczelni papieża Benedykta XVI, gdzie Papież jak podkreślił bp Jędraszewski chciał „zwrócić się do współczesnych ludzi toczących życie kultury i nauki z orędziem prawdy”.

Sanktuarium Św. Józefa w Kaliszu jest nie tylko nazywane "Polskim Nazaretem", ale także określane jako duchowa Stolica św. Józefa w Polsce i świecie. O szerzeniu się

Cd z str 2

kultu Świętego Józefa w wymiarze Diecezjalnym świadczą fakty, iż wiele dzieł materialnych powstających w parafiach, tj. np. salki katechetyczne, domy parafialne i inne zostają nazwane imieniem św. Józefa Kaliskiego. W wielu parafiach Diecezji Kaliskiej wprowadzono także różne nabożeństwa, modlitwy oraz pieśni do Świętego. Radio Rodzina transmituje w każdą środę z kaplicy seminaryjnej Nowennę do Świętego Józefa. Przy Bazylice Świętego Józefa w Kaliszu rozprowadza się wśród pielgrzymów obrazki, foldery, książki oraz inne pamiątki dotyczące Opiekuna Jezusa Chrystusa.

Zauważa się, że w ostatnich latach kult Świętego Józefa Kaliskiego bardzo się rozszerza. Przybywają do Sanktuarium liczne pielgrzymki z Diecezji i z całej Polski. Święty Józef ma też licznych ukrytych czcicieli i wielu chętnie obiera go sobie za orędownika u Boga.

Pewnym novum dotyczącym odkrycia Świętego Józefa przez współczesnych jest fakt, że mąż Maryi, ojciec Jezusa jest również patronem tych wszystkich, którymi świat gardzi czy odrzuca. Należą do nich ubodzy, bezdomni, bezrobotni, niekochani czy chorzy. Przykładem niech będzie ustalony przez Konferencję Episkopatu Polski dzień 1-go maja (liturgiczne wspomnienie Świętego Józefa Robotnika) Ogólnopolskim Dniem Modlitwy i Solidarności z bezrobotnymi. Święty Józef pomaga w sprawach doczesnych, ale przede wszystkim prowadzi do Boga. Uroczystość św. Józefa, Oblubieńca NMP przypada 19 marca.

KS. FRANCISZEK BLACHNICKI – założyciel RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

27 lutego 2012 minęła 25 rocznica śmierci ks. Franciszka Blachnickiego, twórcy i założyciela Ruchu Światło-Życie. Wiele osób, które spotykały się z ks. Blachnickim twierdziło, że mają osobiste przekonanie o świętości jego życia, wynikającej z jego heroicznej wiary określanej „wiarą odważną". Pod koniec 1995 r. w osiem lat po śmierci kapłana, arcybiskup katowicki Damian Zimoń, zainicjował proces beatyfikacyjny ks. Blachnickiego.

Ks. Franciszek Blachnicki w swojej pracy duszpasterskiej wiele miejsca poświęcił dzieciom i młodzieży. Kiedy komuniści rozwiązali wszystkie organizacje kościelne, rozpoczął pracę z ministrantami, starając się ukazać dzieciom i młodzieży piękno życia chrześcijańskiego. W latach pięćdziesiątych XX w. organizował nowe formy rekolekcji, które później otrzymały nazwę Oaza Dzieci Bożych. W dalszych latach ta nowa metoda rekolekcyjna otrzymała nazwę oazy. Z podobnymi propozycjami ks. Blachnicki występował do osób dorosłych, kapłanów, osób konsekrowanych, a także i osób świeckich. Od połowy lat sześćdziesiątych XX w. oazy stały się jedną z najpopularniejszych form rekolekcyjnych. Na początku 1961 r. Kapłan za swoją działalność religijną został aresztowany. Służba Bezpieczeństwa w osobie Kapłana widziała wielkie zagrożenie dla systemu komunistycznego. Ks. Blachnicki był człowiekiem wielkiej odwagi. Głosił odważnie prawdę, niósł duchowe wyzwolenie tysiącom ludzi w Polsce. Krościenko w tych latach stało się miejscem narodzin założonego przez ks. Blachnickiego polskiego ruchu oazowego, który przyjął nazwę Ruch Światło-Życie. Była to największa inicjatywa duszpasterska w tym czasie, ruch, który rozwinął się w Polsce pomimo prześladowań ze strony władz komunistycznych. Celem tego ruchu miała być odnowa Kościoła, zgodnie z wytycznymi Soboru Watykańskiego II.

Ruch Światło-Życie dzieli się na Oazę dzieci Bożych, Młodzieżową i Studencką Oazę Nowego Życia, oraz Oazę Rodzin – Domowy Kościół. Z czasem powstał program obejmujący 15-dniowe rekolekcje wakacyjne i spotkania formacyjne w ciągu roku dla poszczególnych grup. Wypracowane zostały zagadnienia włączające poszczególne grupy życie parafialne, tworząc dzięki temu rodzinę żywego Kościoła. Poprzez odpowiednią dla każdej z tych grup formację, Ruch Światło-Życie stara się wychowywać dojrzałych chrześcijan i służyć odnowie Kościoła.

Ks. F. Blachnicki szczególną uwagę zwracał na ludzi świeckich, na ukazanie ich miejsca w parafiach. Zwracał uwagę, że Kościół, że Kościół nie mówi tylko głosem pasterzy, ale także głosem świeckich, głosem ruchów i organizacji chrześcijańskich. Głos świeckich i głos pasterzy, to dwa głosy, które powinny współistnieć w Kościele. Ruch oazowy został powołany, aby ludzie świeccy poczuli się potrzebni, aby w tym ruchu poczuli się Kościołem. Założyciel Ruchu Światło-Życie jest również twórcą Krucjaty Wyzwolenie Człowieka, której pierwowzorem była Krucjata Wstrzemięźliwości, założona przez Kapłana w 1957 r. Członkowie tej Krucjaty zobowiązują się dobrowolnie do modlitwy, postu i całkowitej abstynencji.

Ks. Franciszek Blachnicki uważał, że każdy człowiek powinien uczynić swoje życie całkowitym darem dla Boga i ludzi. Był kapłanem głębokiej wiary i modlitwy. Jego oddanie Kościołowi może być inspiracją dla świeckich i dla duchownych.

Obchody 25 rocznicy śmierci ks. Blachnickiego zostały poprzedzone rekolekcjami pt. „Człowiek wiary konsekwentnej" zorganizowanymi na Kopiej Górce w dniach 23-26 lutego br. W Krościenku odbyło się również spotkanie szkół noszących imię ks. Blachnickiego. Centralne uroczystości z udziałem członków Ruchu odbyły się 27 lutego w Krościenku, podczas Eucharystii sprawowanej w intencji rychłej beatyfikacji wybitnego Kapłana.

Galerii Malarstwa i Rzeźby Muzeum Narodowego w Poznaniu, Al. Marcinkowskiego 9 serdecznie zaprasza na wystawę

O K I Ń C Z Y C

Kilka lat temu poznańskie Muzeum Narodowe prezentowało malarstwo portretowe Andrzeja Okińczyca. Obecna wystawa pokazuje inne oblicze artystyczne wybitnego, współczesnego malarza. Muzealne przestrzenie wypełniają dzieła, ponad 50 obrazów, z ostatnich 12 lat z cyklu: „Pejzaże", „Draperie" i „Parawany" i „Schody". Poza malarstwem, Andrzej Okińczyc od wielu lat doskonale, ze znawstwem wytrawnego mistrza pędzla, aranżuje wystawy w muzeach i galeria.

Wernisaż wystawy: 19 lutego o godzinie 12.00. Czas trwania: do 1 kwietnia 2012 r.

Kalendarium marzec

4.III. św. Kazimierza, królewicza
8.III. Dzień Kobiet
19.III św. Józefa Oblubieńca NMP
26.III. Zwiastowanie Pańskie, Dzień Świętości Życia

Chrzty

1. Stanisław Spychała, ul Sporna
2 Maciej Kaczmarek, ul.Szyperska
3.Stanisław Paweł Matela, ul.. Cicha

ODESZLI DO WIECZNOŚCI

Henryk Bialik, ul. Piaskowa, I.60
Józefa Chrzan, ul.Młyńska, I.76
Maria Urszula Blumska, ul.Solna, I.84
Mirosław Majewski, ul.Nowowiejskiego, I.56
Krystyna Kołodziej, Ul..Nowowiejskiego, I.89
Maciej Tadeusz Kaczmarek, ul....Nowowiejskiego, I.58

„Wieczny odpoczynek racz im dać Panie!"

MUSIMY ODBUDOWAĆ POMNIK WDZIĘCZNOŚCI W POZNANIU !

Pomnik Wdzięczności ma stanąć z powrotem w Poznaniu!

WYBURZYLI GO NIEMCY, ODBUDUJĄ WIELKOPOLANIE!

3 lutego ukonstytuował się w Poznaniu Społeczny Komitet Odbudowy Pomnika Wdzięczności czyli Najświętszego Serca Pana Jezusa, nazywany dawniej także pomnikiem Chrystusa Króla, będący darem Wielkopolan za odzyskanie niepodległości i zwycięstwo w powstaniu wielkopolskim.

Społeczny Komitet Odbudowy Pomnika Wdzięczności współtworzy ponad 230 osób z różnych środowisk Poznania i Wielkopolski. Oprócz naukowców z Akademickiego Klubu Obywatelskiego (AKO), są też członkowie NSZZ Solidarność, kombatanci, politycy i artyści. Jest wśród nich Arcybiskup Metropolita, którego delegatem w Komitecie jest ks. bp Zdzisław Fortuniak. Przewodniczącym Społecznego Komitetu został wybrany prof. Stanisław Mikołajczak. Komitet ma charakter pozapolityczny. "... ...Chcemy skupiać wśród swoich członków osoby, którym idea niepodległości Polski jest bliska i droga i którzy chcą uhonorować tych, którzy jej wiernie służyli, nawet za cenę życia. Chcemy do realizacji pomysłu odbudowy pomnika pozyskać jak najszersze kręgi mieszkańców Poznania i Wielkopolski, a także Polaków nadal związanych emocjonalnie z naszym regionem ... To tutaj, w Poznaniu wybuchły dwa zwycięskie powstania, to tutaj zrodziła się polska państwowość, a tutejszy wojewoda był jedną z najważniejszych postaci w państwie... Chcemy odbudować pomnik Najświętszego Serca Pana Jezusa, ponieważ jest to potrzebne i ważne dla upamiętnienia tych, którzy wywalczyli niepodległość. Temu pokoleniu wiele zawdzięczamy..." - powiedział przewodniczący AKO prof. Stanisław Mikołajczak. Andrzej Kurzawski. Architekt i członek komitetu wymienił trzy potencjalne miejsca usytuowania pomnika. To park przy ul. Królowej Jadwigi, poznańska Malta w okolicach kościoła pw. Jana Jerozolimskiego i plac przed katedrą.

Zaangażowani w odbudowę pomnika chcą, by przy monumencie znalazło się miejsce na złożenie ziemi z miejsc, gdzie walczyli powstańcy wielkopolscy i żołnierze w czasie wojny bolszewickiej.

Pomnik ma być sfinansowany ze składek członków komitetu, a także ze zbiórki, która odbędzie się w kościołach archidiecezji poznańskiej. Inicjatorzy odbudowy Pomnika Wdzięczności zwrócą się też z prośbą o wsparcie ze strony gmin i powiatów.

Czy uda się tę zapowiedź zrealizować? Są na to duże szanse, lecz pamiętamy, że jego odbudowa będzie przebiegać w atmosferze walki o rugowanie religii z przestrzeni publicznej. Pojawią się więc z pewnością potężni przeciwnicy. Niejako uprzedzając ich zastrzeżenia, przewodniczący Komitetu, prof. Stanisław Mikołajczak mówi: "...Musimy odbudować ten pomnik, bo nie może być tak, aby to okupanci określali nam, co może stać naszej w przestrzeni publicznej..." **(AK)**

INFORMATOR PARAFIALNY

Duszpasterze:

ks. Marek Kaiser - proboszcz (tel. 61- 852 - 69 - 85)
ks. Mikołaj Graja - wikariusz (tel. 61- 852 - 26 - 54)

Porządek Mszy św. i nabożeństw:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla szkół podstawowych), 12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka);
- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30;
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30;

Nieszpory : niedziela g.17.30 (z wyjątkiem Wielkiego Postu, maja, czerwca i października)

Maryjne : sobota g.18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu : I - czwartek miesiąca g.17.00 - 18.30

Godzina Święta : I - czwartek miesiąca g.18.00

Misyjne : I- czwartek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem misyjnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Do Serca P. Jezusa: I - piątek miesiąca g.18.30 (wraz z omówieniem ogólnej intencji modlitwy na dany miesiąc)

Nowenna do św. o. Pio wraz z Mszą św. o Budowę Domu Ulgi w Cierpieniu : II czwartek miesiąca g.18.30

Nowenna do św. Antoniego : wtorek g.18.00

Jubileusze małżeńskie: 3 sobota miesiąca o g.18.30;

Msza św. za zmarłych w minionym miesiącu parafian: I- niedziela miesiąca g.9.30;

Msza św. dla młodzieży przed bierzmowaniem: I piątek g.19.30;

Spowiedź św.

- 15 min. przed każdą Mszą św. i w sobotę od g.18.00;
- w I - czwartek miesiąca od g.17.00;
- w I - piątek miesiąca od g.16.00 - g.19.30;

Wymienianki roczne :

w każdą niedzielę o g.9.20;

Chrzty:

w 2 - sobotę miesiąca g.18.30 i w 4 - niedzielę miesiąca g.9.30;

Biuro Parafialne

(tel./fax. 61-851-90-12) :
w poniedziałki i piątki - g.16.30 - 17.30 oraz we wtorki i czwartki – g. 9.00 - 10.00
Dla narzeczonych: w I , III i V wtorek miesiąca g.19.00 -20.30;
(biuro jest nieczynne w święta będące dniami pracy i w I piątek miesiąca);

Krypta Zasłużonych Wielkopolan:

sobota g.10.00 – 12 oraz niedziela g. 13.00 – 16.00
(inne terminy można indywidualnie uzgodnić);

Poradnia Rodzinna i Przedmałżeńska:
II wtorek miesiąca g.17.30;

Parafialna Caritas:
w II i IV poniedziałek miesiąca g.18.00 - 19.00;

Członkowie Żywego Różańca:
pierwsza sobota miesiąca g.8.30;

Świetlica dla dzieci i młodzieży:
od poniedziałku do piątku g.14.00 - 17.30;

Spotkania Biblijne : wtorek g.19.30;

Spotkania AA (anonimowych alkoholików):piątek g.19.00;

Spotkania Al - Anon (rodzin alkoholików):środa g.19.00;

Duszpasterstwo Akademickie:wtorek g.20.00

Modlitwa o Jedność Chrześcijan : czwartek miesiąca g.20.00

Konto Parafii: Bank Zachodni WBK S.A. nr 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318

Strona internetowa Parafii: **www.swwojciech.prv.pl**

Pismo Parafialne Św. Wojciech: miesięcznik, nakład 300 egz. Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. Św. Wojciecha, Wzgórze Św.Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. do redakcji: 501 529 446, e-mail: swwojciech@archpoznan.org.pl Redaguje zespół: Małgorzata Helak, Leszek Helak, ks. Marek Kaiser (proboszcz parafii- opiekun redakcji), Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej)
Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26

Redakcja nie zwraca nie zamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiustacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczane na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.